

Til Frederik Kronborg (Ø)

Politikersvar til Frederik Kronborg (Ø) – vedr. national lovgivning og BR-medlemmernes ytringsfrihed

Frederik Kronborg (Ø) har den 27. november 2025 stillet følgende spørgsmål:

”På BR-mødet 13. november udtalte Overborgmesteren, at Borgerrepræsentationen ikke må diskutere *”den i Folketinget besluttede flygtningepolitik”*.

Overborgmesteren bedes oplyse, om det skal forstås sådan, at det er al national lovgivning, som Borgerrepræsentationen, efter Overborgmesterens opfattelse, er forhindret i at diskutere. Herunder hvorfor Borgerrepræsentationen på samme møde gerne måtte diskutere Folketingets kontanthjælpsreform og ved en lang række andre anledninger har diskuteret national lovgivning og sågar rettet henvendelse til regeringen for at få ændret national lovgivning.

Overborgmesteren bedes endvidere oplyse om den restriktive praksis i forhold til, hvad Borgerrepræsentationen må diskutere, alene baserer sig på udtalelser fra Ankestyrelsen eller om der eksisterer et andet grundlag. Slutteligt bedes Overborgmesteren oplyse om Ankestyrelsen har henvendt sig til Københavns Kommune med henblik på at indskrænke hvad Borgerrepræsentationen må diskutere. ”

Økonomiforvaltningen besvarer i det følgende spørgsmålet på overborgmesterens vegne.

Økonomiforvaltningens svar

1. Økonomiforvaltningen kan oplyse, at det afgørende for lovligheden af drøftelserne i Borgerrepræsentationssalen ikke er, hvorvidt der er tale om national lovgivning eller ej, men hvorvidt drøftelserne vedrører et kommunalt anliggende.

Afgrænsningen mellem kommunale opgaver, regionale opgaver og statslige opgaver beror på lovgivningsmagtens fastsættelse af, hvilke opgaver der henhører under henholdsvis kommuner, regioner og stat.

At en kommune som udgangspunkt ikke kan beskæftige sig med landspolitiske formål, følger også af kommunalfuldmagten.

11-12-2025

Sagsnummer i F2
2025 - 22048

Dokumentnummer i F2
9571413

Sagsnummer eDoc
2025-0337230

Sagsbehandler
Martin Vangsøe Olsen

Kommunalfuldmagten er en række uskrevne kommunalretlige grundsætninger om kommunernes opgavevaretagelse, som giver kommunerne hjemmel til at varetage visse opgaver.

Kommunalfuldmagsreglerne er udviklet gennem praksis og viger for den skrevne lovgivning.

En af de i praksis udviklede afgrænsninger af kommunalfuldmagten følger af lokalitetsprincippet, som er udtryk for, at kommunen som udgangspunkt kun kan påtage sig opgaver, som i geografisk henseende er afgrænset til den pågældende kommunes område. Det afgørende er dog ikke den fysiske placering af opgaven, men derimod at opgaven interesselæssigt er knyttet til kommunen. Der er ikke alene tale om en geografisk afgrænsning, men også en afgrænsning til andre administrative niveauer.

Økonomiforvaltningen bemærker i forlængelse heraf, at kommuner lovligt kan beskæftige sig med og drøfte antallet af flygtninge, der modtages i kommunen, og fordeling af flygtninge i kommunen, da varetagelsen af disse opgaver er henlagt til kommunerne. Derimod er drøftelser om, hvorvidt man fra nationalt hold bør modtage færre eller flere flygtninge, og hvorfra man fra nationalt hold bør modtage flygtninge ikke et kommunalt anliggende - og vil dermed ikke være lovligt at behandle i Borgerrepræsentationssalen.

Der kan dog forekomme situationer, hvor en politisk beslutning, der sådan set ikke vedrører kommunen eller kommunalbestyrelsens beføjelser, har sådanne særligt betydningsfulde virkninger for kommunen, at kommunalbestyrelsen kan udtale sig om hensigtsmæssigheden af dem.

Som et eksempel herpå kan nævnes, at Borgerrepræsentationen flere gange har behandlet forskellige medlemsforslag om at rette henvendelse til justitsministeren vedr. forsøgsordninger med afkriminalisering af hash i Københavns Kommune eller lignende forslag.

Reguleringen af salg af hash er en statslig opgave. Henset til, at der i Københavns Kommune i perioden har været særlige udfordringer med illegal hashhandel og virkningerne heraf, er det Økonomiforvaltningens vurdering, at disse forslag lovligt har kunnet behandles af Borgerrepræsentationen.

Som et eksempel på en sag, som Borgerrepræsentationen *ikke* lovligt kunne behandle kan nævnes medlemsforslag om atomkraft, som var sat på dagsordenen til mødet i Borgerrepræsentationen den 22. maj 2025.

Det var her Økonomiforvaltningens vurdering, at spørgsmålet om, hvorvidt atomkraft skal bidrage til energiforsyningen i Danmark, er et

statsligt anliggende, samt at der ikke er tale om lovgivning, der har en særlig betydning for Københavns Kommune. Det antages endvidere i tilsynsmyndighedernes praksis, at kommuner har en legitim interesse i at have mulighed for at tilkendegive erfaringer med eller holdninger til varetagelsen af opgaver, der er henlagt til kommunerne ved lov, herunder eventuelle udfordringer hermed.

2. Tilsynet med kommunerne varetages af Ankestyrelsen i første instans og Sundheds- og Indenrigsministeriet som overordnet tilsynsmyndighed.

De kommunale tilsynsmyndigheder fører tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Ved lovgivningen forstås både skreven som uskreven ret, herunder offentligretlige retsgrundsætninger.

Ved vurderingen af, hvorvidt en sag vedrører et kommunalt anliggende, udgør Ankestyrelsens og ministeriets tilsynsudtalelser således den primære retskilde.

De kommunale tilsynsmyndigheder fører ikke tilsyn, i det omfang særlige klage- eller tilsynsmyndigheder kan tage stilling til den pågældende sag.

3. Når Ankestyrelsen handler som led i det kommunale tilsyn, beslutter Ankestyrelsen selv, om der er tilstrækkelig anledning til at tage en sag op til behandling.

Det er i praksis ofte omtale i pressen og henvendelser fra borgere eller andre, der får tilsynsmyndigheden til at overveje, hvorvidt der er tilstrækkelig anledning til at rejse en sag. En henvendelse fra en borger, herunder en part i en kommunal sag, er imidlertid hverken en nødvendig eller tilstrækkelig forudsætning for, at tilsynsmyndigheden kan rejse en sag. Ankestyrelsen skal i hvert enkelt tilfælde foretage en vurdering af, om sagen er generelt egnet til at understøtte det kommunale tilsyns overordnede formål og funktion.

Økonomiforvaltningen kan oplyse, at Ankestyrelsen ikke har henvendt sig til Københavns Kommune med henblik på at indskrænke, hvad Borgerrepræsentationen må diskutere.

Ankestyrelsen har desuden ikke af egen drift udtalt sig om de omtalte drøftelser i Københavns Kommunes Borgerrepræsentation. Ankestyrelsen har dog tidligere udgivet en generel udtalelse om kommunernes involvering i udenrigspolitiske anliggender fra den 13. juni 2024 samt udtalt sig om navngivning af Palæstina Plads den 29. januar 2025.